

Ušiačikovia

Kúsok od zelenej lúky a čoby kameňom dohodil od rybníka plného kvákajúcich žiab je veľký vodopád, z ktorého padá priehľadná voda. Ráno s veľkým hukotom budí všetko navôkol a večer teplý vánok potichu znesie kvapky a jemne ich položí na vodnú hladinu, aby nerušili zaspávajúci les.

Keď svieti slnko, hladina vyzerá ako zrkadlo. Premávajú sa po nej vodné pavúky s dlhými nohami. Vo vode plávajú rybky s farebnými chvostmi a pri brehu poletujú vážky. Okolo starého spráchniveného kmeňa kvitnú lesné jahody, ktorých omamná vôňa sa šíri po okolí.



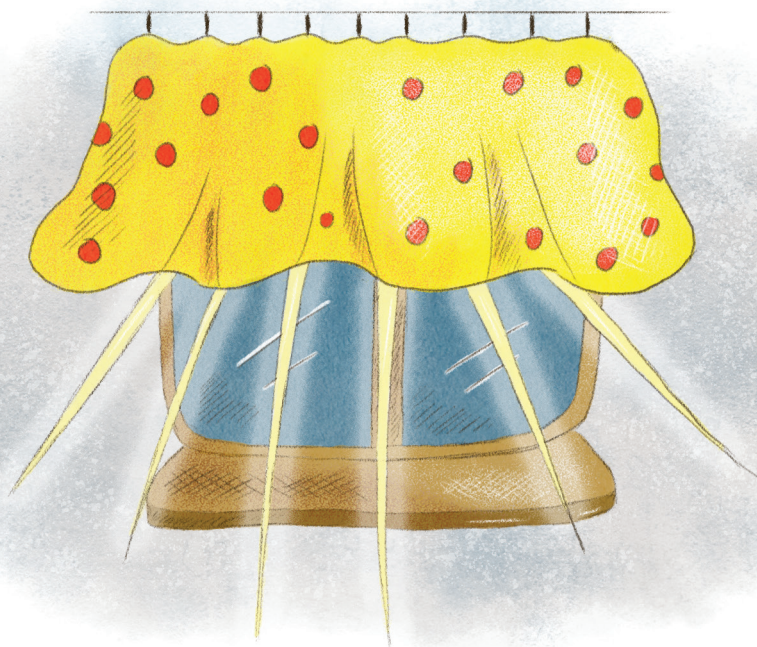


VÝTAH

V skalných trhlinách žijú zvedavé jašterice a chrobáky.

Kto si myslí, že tam žijú iba zvieratká, veľmi sa mýli. Toto nie je obyčajný vodopád, akých sú na svete tisíce. Tento v sebe ukrýva nezvyčajné tajomstvá.

Za padajúcou vodou sú do skaly vytesané tri domčeky. V každom domčeku je koberec z mäkkého machu, okienko s bodkovanými záclonami, cez ktoré prenikajú slnečné lúče,



a mäkká postieľka s nadýchaným paplónom
naplneným levanduľovými kvetmi.

Domčeky sú malinké, lebo aj bytosti, ktoré
v nich žijú, nie sú väčšie ako fazuľky. Sú to
neposední zelení škriatkovia s veľkými ušami.
Volajú sa ušiačikovia a stále čosi vymýšľajú.

Aj teraz sa potichu zakrádajú po lese
a pripravujú sa na tajnú misiu.

